

به یاد و در سوکِ دکتر حسین فاطمی

منیر طه

ای سرور آزادگان ، یادت گرامی باد

وقتی که آن ابله به اعدام تو فرمان داد ،

وقتی هزاران جان کنار جان تو جان داد ،

وقتی سرود « زنده بادت » بر لب ت غلتید ، *

خون خواهی را ای به خون آغشته ، فرمان داد

نام بلندت اینچنین ورد زبان ها شد

راه و روندت رهنمای رفتن ما شد

دیدی چسان در دام ، خودگسترده ، در افتاد ؟

دیدی که آن بیماری ابله چه رسوا شد ؟

امروز چون دیروز باز از هول جان بگریخت

امروز چون دیروز در بیگانگان آویخت

بار دگر این بی خرد با خفت و خواری

آن آبروی رفته را بر روی نامش ریخت

آخر به دامان که ریزم اشک این غم را

آخر کرا گویم غم این درد و ماتم را

آوخ که می سوزد هنوز آن خانه در بیداد

شادا که رفتی و ندیدی این جهنم را

هرگز مپنداری که یادت می رود از یاد

هرگز مپنداری که خاموش است این فریاد

آزادگی با یاد هر آزاده ، می بالد

ای سرور آزادگان ، یادت گرامی باد

* « پاینده ایران، زنده باد دکتر مصدق » آخرین کلامش در کشتارگاه .